

Dosarul nr. 1-30/24
17102024/

/1-24117975-32-1-

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

24 martie 2026

mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecător
Grefier

Mihaela Angheluță
Ion Simionel, Andreia Cobzac, Alexandr Chiosa,
Leonora Galbici, Parascovia Nița

Cu participarea:

Procurorului
Avocatului

Roman Chihai
Liviu Capcelea, Margareta Badea

a examinat în ședința de judecată publică, în sediul instanței, în procedură generală
cauza penală de învinuire adusă față de:

*****, născut la *****, cod personal *****, originar din
*****, domiciliat în *****, *****, cetățean al Republicii
Moldova, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află,
studii superioare, căsătorit, *****, anterior ne judecat, reținut în
prezenta cauză penală la 18.07.2024, ora 06:04, în stare de arest
la domiciliu din 18.07.2024, ora 06:04 – 17.08.2024, ora 06:15;

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 17.10.2024 până la 24.03.2026, distribuit în
procedura judecătorului, Mihaela Angheluță la 07.04.2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța.

c o n s t a ț ă:

*****, activând în calitate de inspector superior vamal al Biroului Vamal Centru al
Serviciului Vamal, potrivit art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, căruia prin
numire i-au fost acordate un șir de atribuții, inclusiv asigurarea aplicării corecte a
procedeelelor vamale și legislației fiscale în procesul de trecere a mărfurilor peste frontiera
vamală, stabilirii și încasării drepturilor de import, precum și alte atribuții prevăzute de fișa
de post și legislația în vigoare, totodată, în virtutea statutului deținut, având drepturi și
obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, încălcând prevederile art. 7 alin.
(2) din Legea nr. 325 din 23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale, și contrar
restricțiilor impuse de art. 18 alin. (4) lit. a), c), d) și e) ale Legii integrității nr. 82 din
25.05.2017, la 27.04.2024, ora 21:00, aflându-se în exercițiul funcției de inspector superior
vamal al Postului vamal de frontieră, deschis traficului internațional, Leușeni, ghidându-se de

interesele personale și materiale, a pretins, acceptat și primit, personal, de la ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în suma de 40 euro, care potrivit cursului oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei din 27.04.2024, constituia echivalentul a 766,628 lei, pentru a nu îndeplini atribuțiile sale de serviciu, și anume pentru a nu supune verificării corespunzător mijlocul de transport de marca și model „Mercedes Sprinter 319 CDI”, cu numărul de înmatriculare PWP 606, condus de Țurcanu Ion, unde ***** era pasager la acea etapă a transportului nominalizat, de asemenea angajat în calitate de șofer la aceeași companie de transport, care s-a implicat nemijlocit pentru a participa la controlul vamal al mijlocului de transport, astfel facilitându-le trecerea peste frontiera vamală a unor obiecte transportate de către ultimii, fără declararea și achitarea dreptului de import asupra acestora, contrar prevederilor Codul vamal al Republicii Moldova nr.95/2021 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, în vigoare din 01.01.2024) și a altor acte normative ce reglementează trecerea bunurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului, *****, în baza art. 324 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova și anume, coruperea pasivă, cu indicii de calificare: pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine și acceptarea ofertei respective, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

Privind procedura.

În ședința de judecată, *****, nu a recunoscut vina în cele săvârșite.

Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică, cu participarea acuzatorului de stat, Roman Chihai, a inculpatului, ***** și a apărătorului acestuia, Liviu Capcelea, cu asistența căruia inculpatul a fost de acord, procedură care a fost acceptată de toți participanții la proces.

Argumentele inculpatului.

În ședința de judecată, inculpatul a menționat că în urma actelor înaintate și a extraselor pe care le-a făcut ulterior și-a dus aminte de cazul respectiv și anume în luna aprilie, la momentul dat activa la pista de intrare, având tangență cu doi șoferi ai unui microbuz. Cunoaște situația bine, deoarece și-a amintit că în urma accesării mijlocului de transport în baza de date, șoferul care era la volan a apărut cu criteriul de risc și anume pentru a fi contactat executorul judecătoresc. A mers pentru a efectua controlul vamal în prezența celor doi șoferi care s-au prezentat la ghișeu la care activa. Pe toată perioada controlului a fost însoțit de către cei doi șoferi. Câțiva călători nu au declarat careva bunuri pentru a fi suspuse vămii, prezentând doar bagaj personal. Asupra mijlocului de transport și a persoanelor nu a fost întocmit nici un chitanțier vamal cu perceperea dreptului de import, fiind acordat liber la vamă. De la șoferi nu au fost pretinse sub nici o formă mijloace bănești sau alte remunerări. Nu a văzut în compartimentul marfar motorăș electric de la caseta de direcție. Este de dimensiunea unui pom, aproximativ 10-15 cm. și nu avea cum ca să nu-l vadă. Fraza „dai de un ceai” nu a fost rostită de cu aluzia la pretinderea unor sume de bani sau altor remunerări în folosul său. Nu a discutat cu Nastas despre careva sume bănești. Pe parcursul controlului vamal nu a fost niciun moment ca el să rămână doar cu un singur șofer. Despre piesa transportată a aflat după ce a făcut cunoștință cu materialele dosarului, la etapa controlului nu a văzut-o. La controlul vamal, Nastas nu a declarat careva piese auto, a menționat că transportă doar lucruri personale ale călătorilor. Controlul a fost efectuat sub

camerele de luat vederi în prezența pasagerilor și șoferilor. Bunurile din mijlocul de transport au fost date jos și verificate în habitatul marfar. Nici un șofer și nici un pasager nu avea această piesă în mână. În momentul controlului portbagajului, pasagerii și șoferii erau în spatele microbuzului. În stenograma prezentată sunt mai multe neconcordanțe.

Probele acuzării în vederea susținerii învinuirii.

În vederea prezentării învinuirii, acuzarea a prezentat ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința de judecată și anume:

- *Declarațiile martorului, ******, care a menționat în ședința de judecată că în anul 2024 venind din Germania în R. Moldova, în postul vamal Leușeni, s-a apropiat de șeful de repartizare și a fost repartizat la domnul Ion Botnaru, care verificând bagajul și microbuzul, a depistat o mică piesă și i-a solicitat să-i lase ceva le ceai. L-a întrebat ce sumă trebuie, iar ultimul a comunicat suma de 40 euro. Bani pe care i-a oferit erau de la CNA Nord. În momentul când a oferit banii era dotat cu mijloace tehnice de captat video, din dotarea CNA Nord. A participat la prezentarea spre recunoaștere a persoanei și l-a recunoscut pe Ion Botnaru. Șeful de tură a indicat numărul ghișeului. Nu a înțeles pentru ce a transmis suma de 40 euro, posibil au fost pentru caseta de direcție ca să nu fie supusă vămii. Atitudinea sa față de organul vamal era una ostilă. Denunțul făcut nu a fost sub formă de răzbunare, a fost unul benevol. Nu știu cum să explice că în cazul domnului Botnaru Ion nu avea înregistrare video. Cu aparatul de înregistrare s-a aflat o oră. Bani au fost transmiși în preajma microbuzului pe teritoriul vamal, la care a fost prezent și colegul său. Până la domnul Botnaru Ion, nu a fost verificat de către altcineva microbuzul. Despre existența casetei de direcție la informat pe vameș doar verbal când acesta a venit la verificare. A procurat caseta de direcție cu 60 euro. Vameșului nu i-a spus cât costă caseta. În afară de ea erau doar bagaje. Vameșul nu i-a explicat de ce trebuie să lase de un ceai. La întocmirea stenogramei a participat, fiind sigur că cunoaște toate vocile care se aud. Nu a fost niciodată condamnat pentru infracțiuni de contrabandă (f.d. 51-52);
- *Declarațiile martorului, Țurcanu Ion*, care a menționat în ședința de judecată că în anul 2024, în luna mai-iunie s-au dus cu colegul său ***** pe rută, cu microbuzul său în Germania. Întorcându-se din Germania, au ajuns la vama Leușeni pe direcția intrare în R. Moldova. La chemat la ghișeu Botnaru Ion, care i-a spus că este în baza de date cu careva probleme cu un executor judecătoresc. Vameșul i-a zis să pună microbuzul pe partea dreaptă. Peste 5 minute s-a apropiat Ion Botnaru și i-a spus să dea într-o parte vreo 3 genți mai mari și la întrebat ce era cu ele. I-a comunicat că gențile sunt ale unei femei. Între timp a venit Dumitru Nastas, care i-a spus să se ducă în mașină și au rămas ei doi și au vorbit (f.d. 38).

Mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

- *Procesul-verbal de autodenunț* a lui ***** Valeriu în privința acțiunilor ilegale ale angajaților Postului Vamal Leușeni (vol. I, f.d. 15);
- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.06.2024* prin care a fost recunoscut ***** inspector vamal care la data de 27.04.2024 a solicitat și a primit 40 euro (vol. I, f.d.59);

- *Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație controlul transmiterii banilor din 16.07.2024 în urma căruia la data de 27.04.2024 ora 21:00 martorul ***** i-a transmis sub control, angajatului Serviciului vamal ***** mijloace bănești în suma totală de 40 euro și anume două bancnote cu valoarea nominală de 20 euro (vol. I f.d.77-78);*
- *Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație- „interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor” din 29.07.2024, cu stenogramele convorbirilor telefonice, în baza căreia au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile în cadrul cauzei penale nr. 2024970240.*

Cuvintele pronunțate de ***** sunt convențional marcate în stenogramă cu abreviatura „ND”, cuvintele pronunțate de către Botnaru Ion sunt convențional marcate în stenogramă cu abreviatura „BI”, cuvintele pronunțate de către Țurcan Ion sunt convențional marcate în stenogramă cu abreviatura „ȚI” iar cuvintele pronunțate de persoane neidentificate sunt convențional marcate în stenogramă cu abreviatura „PN1”, „PN2” și „PN3” după cum urmează:

PN – De unde veniți?
ND – Germania
PN – La unu la repartizare vă duceți
ND – Ok. Merci. Buna seara. La reparatizare.
PN2 – Și aveți?
ND – Aaaa doamnei tăti cutiile, are vreo 5 cutii, 6 valize mari
PN2 – Cu bus sunteți, da?
ND – Da, da
PN2 – De unde veniți?
ND – Germania
PN2 – Ghișeul numărul 2, Botnaru Ion
ND – Botnaru Ion, da? Merci. Botnaru Ion. Ok. Domnul Botnaru?
BI – Da
ND – M-o trimăs la repartizare cu microbusul
BI – Hai vină la geam să te înregistrez. Și număr?
ND – 606
BI – De unde veniți?
ND – Germania
BI - ...
ND – Are o problemă
BI – Da cine, tu ești? Nu, Țurcanu
ND – Nu Guțanu, Țurcanu
BI – Țurcanu. A de tine e vorba?
ND – De Țurcanu, nu de mine
BI – Da cine-i Țurcanu?
ND – Îi șoferul, iacătălă Țurcanu
BI – Bine că are șliopanți și colțuni albi
ND – Bine că ai șleopanți și colțuni albi

BI – Nu ești de la Băcioi?

ȚI – Nu, de la *****. Iar pe Gurițanu?

BI – A să vă facem un retur amuș, și pînă n-o să vă clarificați problema no să mai ...

Duceți-vă și vă clarificați problemele și nu ...

ȚI – Apoi îi dau și, îi dau lei

BI – Apoi dai lei și lasă să te scoată de aicea, că a să vă întoarcem înapoi și a să stați în Romania. *Alo, alo, bună seara, vă mai sun odată dacă nu mă auziți.*

ȚI – Îi spurcată asta de doamne ferește.

ND – Taci văi că te aude

BI – *Buna seara, înseamnă că, da, spuneți dumneavoastră ... telefonul la ureche, Botnaru Ion mă numesc de la Postul Vamal Leușeni, avem aici consemn pe Țurcanu Ion. Țurcanu Ion, Țurcanu Ion, poftim? Nu, n-o declarat bunuri. La intrare în Republica Moldova, da. Îi transmit acuș. Eu? V-o trimite el, v-o trimite. Să vă trimit eu declarația? Am înțeles. Dapoi mai bine puneți-i interdicție decât să se primble în stînga în dreapta. Interdicție mai bine. Bine, o seară bună.*

ȚI – Iaca ai mai stat oleacă de vorbă cu dânsa

BI – I-am dat o idee ce să facă

ȚI – Dapoi ea știi ce o zis? Aicea un pațan era, mai în scurt, un pațan era, era cu mașina. S-o izghit cu mașina me, și eu m-am pus după ruli că el era oleacă pocnit și asigurarea i-o dat banii, și eu mă duc la asta și îi zic, dă să-ți dau cite vreo 5 mii de lei pe lună, știți. Nu cite 10. Și amu îi pun cite 2-300 de lei și m-o dat pentru neexecutarea hotărârii judecătorești. Și am câștigat-o. Eu nu lucrez oficial, n-am bani, dau cît pot, dacă îi proastă. Îi drept așa, nu? Eu am vrut să-i dau cite vreo 5 mii. Nu, o zis 10. Dacă vrei 10, eu îți dau 11.

BI – Vseo, eu vin la tine. Dai, dați jos și eu mă apropii.

ȚI – Da n-avem și

ND – Da n-avem și da jos, vă așteptăm acolo. Vine, o zis că vă arestează.

PN3 – Da lasă să mă aresteze, nu mă tem

BI – Dumitru de unde veniți?

ND – De la Germania

BI – Și aveți de declarat?

ND – Nimic

BI – Ian dă cutiile celea să ne uităm. Lasă țigara.

ND – Vanea ia ține văi, ține țigara

ȚI- Dă țigara

ND – Care? Vină și ai să mă ajuți Ion

ȚI – Cutiile îs a lui femeia asta

BI – Și-s cu dânsule?

ND - Îs tăti a doamnei

PN3 – Iaca aicea îs niște cutiuțe

BI – Aestea tăti ...

PN3 – Da, da, da uitați-vă

BI – Și Ion? Cine face văi?

ȚI – Nu știu

ND – Dumneavoastră

ȚI - Botnaru Ion

ND – La Botnaru Ion. Lăsați tanti, gata, duceți-vă în mașină că se uită domnul. Dați cuțitașul la mine și duceți-vă în mașină. Duceți-vă în mașină. Nu retrăiți că nu fură nimeni nică

PN3 – Da nu mă tem eu de loc

BI – Nu vă temeți? Amuș a să vă temeți

ND – P***** și a***** o venit

BI – Da și o zis? Și s-o întâmpilat?

ND – Cine-i Dumitru? Zic, eu. Tăt jios amu și deschis.

BI – Hai taie să văd și ...

ND – Dă să îți spun ce am, îi tăt a femeii

BI – Aha

ND – Și am un motoraș de la o reică de la un BMW seria 5 de aceala vechi, electric

BI – Dapoi și

ND – Motorașul de rulevaia

BI – Aaa

ND – Și atît, și ...

BI - Dai deun ceai?

ND – Da

BI – Te dai jos?

ND – Asta îi colet care l-am luat de la Moldova și îl duc înapoi că femeia s-o v*****t

BI – Hai deschide-le acelea, aaa aha

ND – Dute-n mașină Vanea

BI – Văi da îi adînc matrasul ista?

ND – Nu, îi de la ... da nu-i nică sub dânsul

BI – A să, a să îți puie interdicție, a să vezi a să îți puie interdicție de a părăsi, a să se ducă în instanța de judecată

ȚI – Aha

BI – Și a să-ți puie ... am plătit-o, am achitat-o și nu putem face nici o operațiune că executorul judecătoresc, eu am achitat amenda, e mi-o scos, și din cauza la amenda ceea am umblat din urma ei de la Chișinău la Bălți ca să mă duc la p*****

ȚI - Știu, știu

BI – Îi p*****

ȚI – Nu, eu achit, eu i-am zis că-i dau (vol. I, f.d. 103-104);

- *Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație „culegerea de informații” din 16.07.2024, cu anexe prin care au fost stabilite date caracteristice privind activitățile de bază ale lui ***** (vol. I, f.d.118-140);*
- *Proces-verbal de constatare a circumstanțelor (infracțiunii) depistate și dispunerea înregistrării sesizării din 16.07.2024, în temeiul căreia a fost inițiată urmărirea penală*

pe cauza penală nr. 2024970366 pe faptul coruperii pasive ale lui ***** la 19.05.2024 (vol. I f.d.199-202);

Poziția părților în dezbateri judiciare.

În ședința de judecată, apărătorul Liviu Capcelea, în interesele inculpatului, a susținut că, în urma examinării minuțioase a prezentei cauze penale, concluzionează cu referire la insuficiența probelor pertinente, concludente și utile prin care ar fi demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal. A menționat că în urma audierii martorilor în instanța de judecată, examinând probele prezentate de către acuzare, constată, de fapt, că la materialele cauzei lipsesc cu desăvârșire careva probe care ar demonstra pretinderea, acceptarea și primirea personal a mijloacelor bănești indicate în învinuire. Într-o primă ordine de idei, atrag atenția instanței de judecată, că, acuzarea se bazează exclusiv pe declarațiile martorului ***** , care este martorul denunțator, adică persoana, care a declarat despre comiterea pretinsei infracțiuni, persoană, care a depus cerere de tragere la răspundere a inculpatului și respectiv în acest sens, ***** rămâne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei și în atare circumstanțe numai declarațiile sale nu pot fi expuse în temeiul sentinței de condamnare ca probă de vinovăție în lipsa altor probe. Subsecvent, declarațiile martorului ***** care în ședința de judecată a menționat „banii i-a transmis în prezența lui Țurcanu Ion” sunt combătute integral de către declarațiile martorului Țurcanu Ion, care în ședința de judecată a menționat expres că pe perioada controlului vamal nu a auzit ca Botnaru Ion să solicite de la ***** careva sume bănești și nu a văzut ca ***** să-i transmită lui Botnaru Ion careva sume bănești. De asemenea, declarațiile lui ***** , privind transmiterea banilor în mărime de 40 de euro, nu sunt confirmate nici prin măsurile speciale de investigație și anume înregistrările audio din 27.04.2025, conform stenogramei probarea laturii obiectivă a infracțiunii se rezumă la fraza „dai de-un ceai”, frază slab descifrabilă, fiind imposibil de stabilit cui îi aparține, mai mult ca atât, nu este însoțită de altcareva discuții despre bani și nici de înregistrare video. În circumstanțele descrise, instanța de judecată urmează să dea o apreciere critică declarațiilor martorului, ***** , care este o persoană cointereseată, cu o poziție evident ostilă față de colaboratorii vamali, iar declarațiile acestuia fiind contrare circumstanțelor de fapt ale speței coroborate cu celelalte probe.

Consideră că măsura specială de investigații de transmitere sub control a mijloacelor bănești, ridică întrebări serioase, or, se atestă că înregistrarea audio nu este completă, fiind întreruptă spontan s-au terminat bateriile din declarațiile martorului *****), fără a fi însoțite de înregistrare video, în contextul în care martorul ***** era echipat cu un asemenea dispozitiv, dar „din motive tehnice” nu a fost utilizat. Subsecvent, stenograma discuțiilor a fost din nou întocmită exclusiv din declarațiile lui ***** și nu pot fi verificate prin alte metode obiective, în contextul în care, dup cum am menționat anterior ultimul este o persoană cointereseată.

Susține că în prezenta cauză lipsesc cu desăvârșire probe direct care să confirme în mod cert pretinderea sau primirea unor mijloace bănești de către inculpat. Nu sunt prezente măsuri speciale de investigații privind interceptarea convorbirilor inculpatului cu persoanele de la care se presupune că au pretins sume bănești. Mai mult ca atât, în cadrul reținerii și percheziției, se atestă cu stupoare că nu au fost ridicate careva sume bănești în privința cărora ar exista probe că au fost primiți de către inculpat în mod ilicit, or, conform principiului în

dubio pro reo (art. 8 Cod de procedură penală), orice dubiu rezonabil trebuie interpretat în favoarea inculpatului.

Astfel, consideră că vina inculpatului Botnaru Ion, în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (1) Cod penal, nu a fost dovedită, ori careva probe directe ce ar demonstra vinovăția nu au fost prezentate, învinuirea fiind bazată exclusiv pe presupuneri, care nu au o susținere bazată pe probe, faptele constatate nu întrunesc elementele infracțiunii pentru care inculpatul a fost pus sub acuzare.

La caz, atestă că acțiuni de provocare din partea agenților statului, manifestată inițial prin inițierea unei măsuri de transmitere a banilor sub control, aplicat în privința unui număr neidentificat și nelimitat de angajați ai serviciului vamal, cu eliberarea sumelor bănești necesare și instigarea agentului sub acoperire la comiterea de ilegalități pentru eventuala și incertă pretindere de sume bănești din partea angajaților serviciului vamal. În aceste circumstanțe, apar dubii rezonabile că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție.

A solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului *****, deoarece nu există faptul infracțiunii iar în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal.

Acuzatorul de stat, Roman Chihai în ședința de judecată a menționat că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin, prin probe administrate de acuzare și de către organul de urmărire penală și anume prin declarațiile martorului *****, declarațiile martorului Țurcanu Ion, procesul verbal de autodenunț, procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, procesul verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație „controlul transmiterii banilor” din 16.07.2024, procesul verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație „interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor” din 27.04.2024. A solicitat recunoașterea inculpatului, Botnaru Ion, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal, fiind luat în calcul faptul aflării în stare de arest, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani. Sechestrul aplicat pe mijloacele bănești în sumă de 2200 euro, cu diferit nominal, depistate și ridicate potrivit procesului-verbal de percheziție din 18.07.2024, la domiciliul lui *****, în *****, sect. *****, str. Semion Timoșenco 13, ce-i aparțin cu drept de proprietate să fie menținut în continuare pînă la executarea pedepsei, cu scopul asigurării executării pedepsei. Să fie dispusă confiscarea specială de la ***** în echivalentul sumei de 40 euro. Mijloacele transmise martorului ***** din dotarea DGT Nord a CNA, în vederea realizării măsurii speciale de investigații, de restituit DGT Nord a CNA.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică a faptei constatate.

Potrivit art.14 Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de răspundere penală.

Potrivit art.8 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâr judecătorească definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de

încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată relevă că inculpatului, ***** i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată și într-o limbă pe care o cunoaște, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire, dar și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

La alin. (1) și (2) al art. 100 din același cod, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul, ***** nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei

comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din declarațiile martorilor, a mijloacelor de probă acumulate la faza urmăririi penale, a celor prezentate în cadrul cercetării judecătorești și cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Respectiv, la caz, au fost respectate prevederile art. 100 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, care acordă dreptul acuzatorului de a solicita administrarea lor, or administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinutului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

În continuare, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu precizarea că verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, condiții respectate în această speță.

Într-o altă orientare, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin urmare, conform ordonanței de punere sub învinuire (vol. II, f.d. 68-69) și a rechizitoriului, acțiunile inculpatului, *****, comise la 27.04.2024, au fost încadrate juridic în baza art. 324 alin. (1) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) pe indici calificativi: pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine și acceptarea ofertei respective, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Alin. (1), (2) art. 113 al aceluiași cod, stipulează că se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

În speță, instanța constată că inculpatul, ***** a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.

În speță, instanța de judecată apreciază că ***** a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, prin faptul că, fiind persoană publică, căruia prin numire i-au fost acordate un șir de atribuții, inclusiv asigurarea aplicării corecte a procedurilor vamale și legislației fiscale în procesul de trecere a mărfurilor peste frontiera vamală, stabilirii și încasării drepturilor de import, precum și alte atribuții prevăzute de fișa de post și legislația în vigoare, totodată, în virtutea statutului deținut, având drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, la 27.04.2024, ora 21:00, aflându-se în exercițiul funcției de inspector superior vamal al Postului vamal de frontieră, ghidându-se de interesele personale și materiale, a pretins, acceptat și primit, personal, de la ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 40 euro.

Sub aspectul obiectului juridic special al infracțiunii prevăzute art.324 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu, precum și cele cu privire la cinstea, corectitudinea și probitatea funcționarilor, ca o condiție necesară a îndeplinirii îndatoririlor și a activității autorităților și instituțiilor publice, relații sociale cărora li se aduc atingere de către funcționarii din interiorul organului de stat ori instituției publice în care își desfășoară activitatea.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

La acest aspect, prin „bunuri”, se are în vedere, printre altele-semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de stat străine).

Latura obiectivă a infracțiunii la art.324 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru acesta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase. Astfel, aceste patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate la alin.(1) art.324 Cod penal, sunt:1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, 2) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, 4) acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

În acest sens prin pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost

satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Prin primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite.

Prin „acceptare” se are în vedere după caz: 1) consimțirea dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) aprobarea oferirii ori promisiunii de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

În sensul prevederii de la art. 324 Cod penal, primirea se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Infrațiunea specificată la art.324 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

La caz, latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, *****, s-a realizat prin faptul că aceasta, având calitatea de funcționar public a pretins, de la ***** bunuri ce nu i se cuvin, și anume suma de 40 euro, în schimbul neîndeplinirii unor acțiuni ce țineau de exercitarea funcției de serviciu, respectiv pentru a nu supune verificării corespunzător mijlocul de transport de marca și model „Mercedes Sprinter 319 CDI”, cu numărul de înmatriculare PWP 606, condus de Țurcanu Ion, unde ***** era pasager la acea etapă a transportului.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că, activând în calitate de inspector superior vamal al Postului vamal de frontieră Leușeni, astfel că, potrivit art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, căruia prin numire i-au fost acordate un șir de atribuții, inclusiv asigurarea aplicării corecte a procedeelelor vamale și legislației fiscale în procesul de trecere a mărfurilor peste frontiera vamală, stabilirii și încasării drepturilor de import, precum și alte atribuții prevăzute de fișa de post și legislația în vigoare, totodată, în virtutea statutului deținut, având drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, încălcând prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr.325 din 23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale, și contrar restricțiilor impuse de art. 18 alin. (4) lit. a), c), d) și e) ale Legii integrității nr. 82 din 25.05.2017, la 19.05.2024, ora 06:26, aflându-se în exercițiul funcției de inspector vamal al Postului vamal de frontieră, deschis traficului internațional Leușeni, ghidându-se de interesele personale și materiale, a pretins, acceptat și primit, personal, de la ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în suma de 40 euro, care potrivit cursului oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei din 27.04.2024, constituia echivalentul a 766,628 lei, pentru a nu îndeplini atribuțiile sale de serviciu, și anume pentru a nu supune verificării corespunzător mijlocul de transport de marca și model „Mercedes Sprinter 319 CDI”, cu numărul de înmatriculare PWP 606, condus de Țurcanu Ion, unde ***** era pasager la acea etapă a transportului nominalizat, de asemenea angajat în

calitate de șofer la aceeași companie de transport, care s-a implicat nemijlocit pentru a participa la controlul vamal al mijlocului de transport, astfel facilitându-le trecerea peste frontiera vamală a unor obiecte transportate de către ultimii, fără declararea și achitarea dreptului de import asupra acestora, contrar prevederilor Codul vamal al Republicii Moldova și a altor acte normative ce reglementează trecerea bunurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Alegațiile inculpatului potrivit cărora deplasarea aceasta nu a pretins careva sume bănești de la ***** , instanța apreciază că această susținere nu poate fi reținută ca fiind plauzibilă, or, în cadrul ședinței de judecată, fiind audiat sub jurământ, martorul a declarat că ***** a verificat coletele din microbuz, unde a fost depistată o casetă de direcție, pentru care i-a fost solicitată suma de 40 euro, ce a fost oferită.

Faptul primirii mijloacelor bănești se mai confirmă inclusiv prin procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor din 29.07.2024, cu stenogramele convorbirilor telefonice, în baza căreia au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile în cadrul cauzei penale nr. 2024970240 cu stenogramele.

Potrivit anexei din stenograma a comunicărilor între martor și ***** a avut loc dialogul:

„ND – Și am un motoraș de la o reică de la un BMW seria 5 de acea vechi, electric

BI – Dapoi și

ND – Motorașul de rulevaia

BI – Aaa

ND – Și atât, și ...

BI - Dai deun ceai?

ND – Da”, reieșind din textul stenogramei se confirmă acțiunea de pretindere a sumei bănești de către inculpat.

Totodată, textul stenogramei confirmă și faptul că despre motorașul la caseta de direcție, inculpatul a cunoscut la etapa controlului vamal și nicidecum ulterior, așa cum a menționat în ședința de judecată.

La acest segment, instanța apreciază declarațiile martorului, ***** , cercetate în cadrul ședinței de judecată, ca pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile martorului, Țurcanu Ion, nu conțin divergențe, veridicitatea și legalitatea din care instanța le va pune la baza prezentei hotărâri, or declarațiile martorului conțin date importante cu privire la învinuirea înaintată inculpatului de către acuzatorul de stat.

De asemenea, instanța constată că declarațiile martorului ***** sunt susținute și de înregistrarea audio cercetată în ședința de judecată.

În acest sens, instanța va respinge argumentul apărării precum că unica probă a acuzării este declarațiile martorului, ***** , dat fiind faptul prezenței înregistrării audio la materialele dosarului.

În continuare, deși în cadrul examinării cauzei penale, avocatul inculpatului a invocat că conținutul înregistrării audio nu este clar, instanța relevă că fiind elucidat în ședința de judecată, fișierul audio a fost ușor deslușit și a prezentat circumstanțe importante prezentei cauze penale.

Totodată, instanța va respinge alegația apărării cu privire la neadmiterea înregistrării audio în calitate de probă deoarece se finisează expromt, întrucât acest fapt a fost explicat

prin faptul că bateria dispozitivului s-a epuizat, iar din conținutul acesteia a fost demonstrat faptul pretinderii de către inculpat a unei sume bănești pentru neîndeplinirea unei atribuții legale în cadrul funcției deținute.

În acest context instanța cu referire la argumentul apărării precum că inculpatul a fost provocat, menționează că intenția cu privire la sumele bănești necuvenite a parvenit de la inculpat, fapt confirmat prin fraza pronunțată „BI - Dai deun ceai?”.

Într-o altă ordine de idei, latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.324 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză, se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Subiectul infracțiunii specificate la art.324 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care în momentul comiterii faptei, a atins vârstă de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

În conformitatea cu prevederile art.123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

La caz, inculpatul, *****, este subiect al infracțiunii de corupere pasivă, deoarece la momentul comiterii infracțiunii aveau statutul de funcționar public, cu statut special activând în calitate de inspector superior la Postul Vamal Leușeni în baza în baza ordinului nr. 44-p din 12.01.2017, astfel inculpatul în conformitate cu prevederile art.123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, au acționat contrar principiilor statului de drept, iar prin acțiunile sale ilegale, a încălcat prevederile Codului vamal al Republicii Moldova și a altor acte normative ce reglementează trecerea bunurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Raportând toate probele administrate, declarațiile martorilor, înregistrarea audio, procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație și alte înscrisuri relevante – instanța constată că inculpatul a pretins mijloace bănești. Din probele prezentate rezultă în mod clar că acțiunile inculpatului au avut scopul de a primi bunurilor ce nu i se cuvin și anume a mijloacelor bănești, și pentru a nu supune verificării corespunzător mijlocul de transport de marca și model „Mercedes Sprinter 319 CDI”, cu numărul de înmatriculare PWP 606, condus de Țurcanu Ion, unde ***** era pasager la acea etapă.

Prin referința înaintată, apărarea a invocat ca temei de nulitate a ordonanței de intentare a cauzei penale, deoarece aceasta a fost emisă doar în baza denunțului martorului, ***** fără a exista careva probe directe în acest sens.

În conformitate cu art. 274 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv. În cazul în care

organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale.

Prin urmare, începerea urmăririi penale nu este condiționată de prezența probatoriului, ci a unei bănuieli rezonabile, din care motiv instanța va respinge alegația apărării cu privire la nulitatea ordonanței privind intentarea cauzei penale.

În acest sens, instanța și-a bazat constatările pe probele prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt necombătute, adițional poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*Hotărârea CEDO Irlanda c.Regatul Unit din 18.01.1978, seria A nr.24, pct.65, alin.161*).

Subsecvent, instanța consideră că în acțiunile inculpatului sunt întrunite toate elementele componenței de infracțiune constatate în ședința de judecată, și care au fost probate de partea acușării potrivit principiului in *dubio pro reo*, ținând cont de caracterul faptei și specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni.

În consecință, instanța apreciază că alegațiile apărării privind inexistența laturii obiective și subiective, precum și lipsa scopului, nu pot fi reținute, iar probele administrate demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului, ***** în săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă. Prin urmare, nu există temei pentru achitarea inculpatului în temeiul art. 390 Cod de procedură penală.

Argumentele apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii – se resping din motivele ce au stat la baza concluziei de pronunțare a sentinței de condamnare, vinovăția inculpatului fiind confirmată prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată, procesele-verbale ale acțiunilor procesuale care, în coroborare, demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția acesteia, iar careva alte probe ce ar răsturna probatoriu administrat de către acușare întru confirmarea vinovăției inculpatului de către apărare nu a fost prezentat.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În contextul faptelor infracționale comise se identifică că, a fost demonstrat pe deplin că, inculpatul este vinovată și pasibilă de răspundere penală.

Componența de infracțiune imputată inculpatului, ***** la data săvârșirii infracțiunii 27.04.2024 avea următorul conținut: art. 324 alin. (1) Cod penal „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.”

Potrivit pct. 141 al Legii nr.136 din 06 iunie 2024, pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional), art. 324 Cod penal are

următorul cuprins: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Instanța de judecată, examinând prevederile Codului penal incidente în cauză, consideră că norma în vigoare la data judecării cauzei trebuie aplicată, în conformitate cu principiile statuate de legislația penală.

Astfel, pedeapsa aplicabilă inculpatului, *****ni urmează să fie stabilită conform prevederilor art.324 alin.(1) Cod penal în forma sa modificată prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte (în vigoare din 07.09.2024), dat fiind faptul că prin aceasta se ușurează situația inculpatului.

Infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (1) Cod penal (în vigoare din 07.09.2024), în coroborare cu art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

La acest capitol, instanța menționează că la stabilirea pedepsei, instanța în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, ține cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 și 75 Cod penal instanța, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpatul, ***** este la prima sa abatere penală (vol. II, f.d. 52).

Circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința inculpatului ***** instanța a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal în privința inculpatului ***** – instanța nu a stabilit.

Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului

lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Așadar, luând în considerație scopul pedepsei definit de articolul enunțat și ținând cont de faptul că executarea pedepsei are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, personalitatea inculpatului, precum și de sancțiunea prevăzută de art. 324 alin. (1) Cod penal, la data emiterii sentinței, instanța consideră oportună aplicarea în privința lui ***** a unei pedepse sub formă de amendă.

De asemenea, instanța menționează că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În acest sens se apreciază la caz că având în vedere că inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai, a comis pentru prima dată o abatere penală, aplicarea unei pedepsei penale sub formă de amendă în mărime 1500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de până la 2 ani, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, or, pe de o parte, instanța are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate.

Subsecvent, instanța reiterează prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, potrivit cărora, condamnatului care s-a aflat sub arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuează pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia.

La caz, inculpatul s-a aflat în arest la domiciliu, din 18.07.2024, ora 06:04 și până la 17.08.2024, ora 06:04.

Prin urmare, ținând cont de perioada aflării acesteia sub arest preventiv instanța va atenua pedeapsa sub forma privării de dreptul de a ocupa anumite funcții publice până la termenul de 2 ani.

Aceste circumstanțe și împrejurări conving instanța de judecată că, corectarea și reeducarea inculpatului, *****, este posibilă, rațională și echitabilă în condițiile stabilite.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Reieșind din cele nominalizate, și anume de faptul că instanța va aplica o pedeapsă neprivativă de libertate, nu este rezonabilă aplicarea unei măsuri preventive.

Confiscarea specială.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat în ședința de judecată, confiscarea echivalentului sumei de 40 euro.

Potrivit art. 106 alin. (1), (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; deținute contrar dispozițiilor legale; convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Din coroborarea materialului probator administrat cu conținutul învinuirii, instanța de judecată reține că inculpatul, ***** a primit, pretins și acceptat de la ***** suma de 40 euro, echivalentul a 766,628 lei, conform cursului oficial al BNM, reprezentând mijloace bănești destinate realizării faptelor incriminate.

Această sumă de 40 euro reprezintă *productum sceleris*, adică produs direct al infracțiunii, și se încadrează în categoria bunurilor supuse confiscării speciale, conform art. 106 Cod penal și jurisprudenței CEDO, care recunoaște posibilitatea confiscării produselor infracțiunii, inclusiv veniturile și beneficiile indirecte obținute prin utilizarea acestora (*Phillips vs Regatul Unit, 2001; Gogitidze și alții vs Georgia, 2015*).

În interpretarea Curții Europene a Drepturilor Omului, confiscarea nu constituie neapărat o privare de proprietate în sens absolut, ci poate fi tratată ca o reglementare a folosinței bunurilor, în cadrul interesului general și al prevenirii criminalității, în conformitate cu art. 1, al doilea paragraf, din Protocolul nr. 1 (*Handyside vs Regatul Unit, 1976; Agosi vs Regatul Unit, 1986; Aktiva DOO vs Serbia, 2021*). Această reglementare permite statului să intervină asupra bunurilor obținute prin infracțiune, fără a încălca proporțional dreptul de proprietate.

Instanța apreciază că măsura confiscării sumei de 40 euro este proporțională și necesară.

În evaluarea proporționalității, instanța a luat în considerare următorii factori: a) valoarea bunului rămas efectiv la inculpat; b) gradul de implicare al inculpatului în activitatea infracțională; c) scopul urmărit de lege, respectiv prevenirea și descurajarea comiterii de fapte similare; d) posibilitatea restabilirii echității sociale și protecției interesului general al comunității (*Balsamo vs San Marino, 2019, pct. 91; Denisova și Moiseyeva vs Rusia, 2010, pct. 58*).

În speță, confiscarea respectă și principiul legalității și cadrul constituțional, deoarece măsura este prevăzută expres de lege și se aplică în conformitate cu dispozițiile legale. Nu există indicii de arbitrar sau abuz în aplicarea acesteia, iar măsura nu este disproporționată în raport cu scopul urmărit, respectiv prevenirea folosirii ilegale a bunurilor rezultate din infracțiune și evitarea obținerii unui avantaj nejustificat de către inculpat.

Confiscarea sumei de 40 euro se înscrie în categoria bunurilor obținute din infracțiune și, prin urmare, se aplică principiul CEDO privind probabilitatea crescută a originii ilicite (*Balsamo vs San Marino, 2019; Melandri vs San Marino, 2024*).

Instanța a constatat că inculpatul nu a putut demonstra contrariul, astfel că aplicarea confiscării respectă criteriul proporționalității și nu aduce atingere principiului prezumției de nevinovăție.

În acest sens, instanța confirmă că măsura confiscării a fost aplicată cu respectarea garanțiilor procedurale, inclusiv posibilitatea inculpatului de a contesta măsura, de a-și prezenta argumentele, de a fi asistat de avocat și de a participa efectiv la procedură (*Grayson și Barnham vs Regatul Unit, 2008; Veits vs Estonia, 2015*).

În concluzie, confiscarea sumei de 40 euro reprezintă o măsură legală, necesară, proporțională și justificată de scopul urmărit, respectând principiile de drept național și standardele internaționale ale CEDO privind confiscarea bunurilor rezultate din infracțiuni. Aceasta nu constituie o ingerință nepermisă în dreptul de proprietate și contribuie la prevenirea comiterii de fapte similare, precum și la protecția interesului general al comunității.

Sechestrul.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate, dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.

Potrivit art. 210 Cod de procedură penală, bunurile se scot de sub sechestrul prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuितului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestrul. Instanța de judecată, judecătorul de instrucție sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestrul de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.

Potrivit materialele dosarului, prin încheierea Judecătorei Bălți, sediul Central nr. 12-37/2024 din 22.08.2024, a fost autorizată punerea sub sechestrul pe mijloacele bănești în sumă totală de 2200 euro, cu diferit nominal, depistate și ridicate potrivit procesului verbal percheziție din 18.07.2024 la domiciliul învinuitului *****, ce îi aparțin cu drept de proprietate (vol. II, f.d. 109-110).

Reieșind din faptul că în privința inculpatului a fost aplicată măsura de siguranță, confiscarea specială, precum și pedeapsa sub formă de amendă, instanța va dispune menținerea sechestrului autorizată prin încheierea Judecătorei Bălți, sediul Central nr. 12-37/24 din 22.08.2024, până la executarea pedepsei sub formă de amendă și a măsurii de siguranță, confiscarea specială, în temeiul art. 204 alin. (2), (3) Cod de procedură penală.

Corpuri delictive.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delictive.

Potrivit materialele lor dosarului, la cauza penală nu au fost recunoscute corpuri delictive.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă

chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată nu au fost invocate cheltuieli judiciare.

Cu referire la mijloacele transmise martorului ***** din dotarea DGT Nord a CNA, în vederea realizării măsurii speciale de investigații, de restituit DGT Nord a CNA, instanța nu se poate expune dat fiind faptul că acestea nu au fost recunoscute în calitate de corp delict în prezenta cauză penală, precum și din motivul că la materialele dosarului nu sunt înscrisuri ce ar confirma locul aflării acestor mijloace.

În conformitate cu prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța,

h o t ă r ă ș t e:

*****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova și se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, *****, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită și se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică inculpatului, ***** că în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei sub forma de amendă, aceasta se va înlocui cu pedeapsa închisorii, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se dispune confiscarea specială de la ***** a sumei de 40 (patruzeci) euro, în lei la cursul BNM în ziua executării.

Se menține sechestrul aplicat prin încheierea Judecătorei Bălți, sediul Central nr. 12-37/2024 din 22.08.2024, prin care a fost autorizată punerea sub sechestr pe mijloacele bănești în sumă totală de 2200 euro, cu diferit nominal (care se află în cadrul Judecătorei Bălți), depistate și ridicate potrivit procesului verbal percheziție din 18.07.2024 la domiciliul învinutului *****, născut la 21.04.1989, în *****, sect. *****, str. Semion Timoșenco 13, ce îi aparțin cu drept de proprietate, până la executarea pedepsei sub formă de amendă și a confiscării dispuse.

Corpuri delictive nu au fost recunoscute.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 24 martie 2026.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătorei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Președintele ședinței, judecătorul

/semnătura/

Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului

Mihaela Angheluță